

AARHUS TEATER · STUDIO
DANMARKSPREMIERE 11. APRIL 2003

KING KONGS DØTRE

Af Theresia Walser

And lo, the beast looked upon the face of beauty.

And it stayed its hand from killing.

And from that day, it was as one dead.

Arabisk ordsprog, King Kong 1933

SARAH GOTTLIEB · MARIA STOKHOLM · METTE MAI LANGER

Audrey Hepburn: 1929–1993. Engelsk skuespillerinde. Døbt Edna Hepburn-Ruston. Med sit yndige og sofistikerede barnekinde-udseende fik hun en række roller i 50'erne som ung pige med livslyst og stærk vilje. Spillede ofte sammen med ældre skuespillere, der forelsker sig i den unge skønhed, bl.a. med Gregory Peck i "Prinsessen holder fridag" (1953), med Humphrey Bogart i "Sabrina" (1954), med Fred Astaire i "Funny Face" (1957), med Gary Cooper i "Ariane" (1957) og med Rex Harrison i "My Fair Lady" (1964).

Eutanasi

-

Den smukke død?

Af
Ole J. Hartling

> > > > > > > > > >

"Når jeg kommer tilbage efter weekenden, ønsker jeg ikke at se denne mand mere!" Det var den besked, lægen af og til gav sygeplejersken på et plejehjem i Holland, når han "ordinerede" aktiv dødshjælp (eutanasi). Det fremgik af vidneforklaringer i forbindelse med en retssag om plejehjemsdrab for nogle år siden.

Fra lignende sager i Norge og Østrig ved man, at ofrene ikke altid var syge; nogle var blot senile eller kværulende. Personalet var begyndt med patienter, som var håbløst syge og forpinte. I løbet af nogen tid blev også kronisk syge, men besværlige patienter dræbt. Skridtet fra at livet er tungt og besværligt for patienten til, at patienten er blevet tung og besværlig for omgivelserne, er kort. Eller som forfatteren G.K. Chesterton (1874-1936) udtrykte det i sin tids debat om lovliggørelse af aktiv dødshjælp: "For tiden er det da kun et forslag om at aflive dem, der er til plage for sig selv. Med tiden vil det blive anvendt på dem, der er en plage for andre."

Af disse retssager om drab på plejehjemsbeboere fremgår det, at der ikke sjældent blev anvendt midler, som ikke kunne spores - f.eks. insulin i overdosis - for at dødsårsagen kunne fremstå som naturlig. Sådanne skinmanøvrer giver mindelser om nazitidens berygtede "Aktion T-4" - opkaldt efter Tiergarten 4 i Berlin, som var adressen på den villa, hvorfra eutanasi-aktionen blev styret. Den gik ud på at aflive mennesker, der havde et såkaldt livsuværdigt liv. Det gjaldt om at opfinde diagnoser og dødsforløb, som var sandsynlige under hensyn f.eks. til vedkommendes alder. Det kunne så meddeles de efterladte i den officielle skrivelse, hvor de også kunne læse, at kremering allerede var foretaget for det offentliges regning af hensyn til smitterisikoen - man sagde ikke, at det var for at slette sporene.

> > > > > > > > > >

De pårørende blev tilbudt at få tilsendt askeurnen til begravelse, medmindre de ønskede at lade det offentlige sørge for det også.

Efterhånden måtte nazidiktaturet indstille aktionen - bl.a. på grund af voksende uro og bekymring i befolkningen. Forældre kunne opleve at finde hårnåle i den tilsendte urneaske fra en evnesvag søn, eller de blev f.eks. oplyst, at dødsårsagen var blindtarmsbetændelse hos et barn, som de vidste havde fået fjernet blindtarmen tidligere. (En anden årsag til, at Aktion T-4 indstilledes, var at de, der efterhånden var blevet eksperter i massedrab, skulle bruges til at gennemføre udryddelserne i koncentrationslejrene.)

Alene fra 1939-41 ombragtes flere end 70.000 mennesker - evnesvage, epileptikere, psykiatriske patienter og hjemløse. Det skete som massedrab, hvor menneskene blev transporteret til aflivningssteder, men det foregik også i betydeligt omfang på mange ældre hjem og plejehjem, hvor beboere og patienter fik en dødssprøjte (de blev "abgespritzt") - i nogle tilfælde alene for at man kunne tilrane sig en beboers ejendele f.eks. et ur.

Ikke overraskende at den unge dramatiker Theresia Walsers tredje teaterstykke, *King Kongs døtre* fra 1998, med det samme bragede igennem i den tyske bevidsthed. Og stykket blev hurtigt kendt også uden for landets grænser. I teaterstykket arrangeres dødsfaldene ikke blot, så det ser pænt ud, og så det skjules, hvad der foregår. Nej, det pæne, "skinnethed", outreres ved at offeret som lig får lov at spille en rolle som en afdød kendt skuespiller eller skuespillerinde. Den døde ikklædes og sminkes for at illudere berømt-heden. Filmstjernerne havde i deres karriere spillet romantiske roller og huskedes bl.a. for kærlighedsscener.

Ja, de var kendte for deres erotiske udstråling - nu er de døde. Dialogen i stykket understreger modsætningen og sammensætningen: ømme og lyriske ord veksler med morbide og skurile. Det paradoksale og perverterede er, at plejerne i "King Kongs Døtre" antagelig slår ihjel, fordi de vil at livet skal sejre over døden. Seksualiteten er vejen.

Det er en ny absurd udformning af et velkendt tema: sammenkædning af død og seksualitet: "Der Tod und das Mädchen" i forskellige musiske og maleriske gengivelser. I filmen "Nattevagten" ser man, hvorledes de unge *må* elske på 6-timers stuen midt mellem de opmarcherede lig. Suzanne Brøgger beskriver temaet i et essay, "Kærlighed til døden", hvor hun indleder med at fortælle om en togrejse, hun engang foretog. Fra kupeen ved siden af hørte hun en underlig lyd: "Det underlige var nu ikke så meget lyden som stedet. Alle i "vores" kupé virkede forlegne og beskæmmede over at være indlagt til - og underlagt denne lyd af en kvinde, der gispede, stønnede og hev efter vejret, en kvinde som... ja, vandede sig." Selv om det lyder, som om kvinden er alene, regner passagerne nemlig med, at det nok er en parringsakt, der finder sted. Men, fortsætter Brøgger: "Det slog mig et øjeblik, at åndenøden derindefra slet ikke beroede på et samleje, men på et dødsfald. Inde i kupeen ved siden af lå en kvinde formentlig og døde for ørerne af os." Brøgger fremhæver i essayet, at vi dybest set ikke altid ved, hvad der er hvad. Hun minder os om, at orgasme på fransk kaldes "la petite mort". "Dér, hvor seksualiteten ikke er, dér er døden heller ikke - og vice versa. Seksualiteten er ligesom døden garant for den kontinuerlige fornyelse på jorden."

Er det selve biologien, som manifesterer sig som driften til en ny begyndelse? Livet er en forudsætning for døden og

bærer døden i sig. Men omvendt er det også sandt, at døden er forudsætningen for liv, fordi liv skabes og opretholdes ved at andet liv ophører. Levende organismer indgår i et biologisk kredsløb og tager næring og energi fra andet liv.

EUFEMISMERNE – DE SMUKKE OMSKRIVNINGER

Der er næppe noget område, hvor eufemismerne triumferer som i forbindelse med død. Man taler om at udånde, få fred, fare heden, komme af dage, lukke sine øjne, sove hen, slumre ind, gå bort. Man taler om dødshjælp og medlidenbedsdrab, og eutanasi betyder egentlig "god død". Det er værd at lægge mærke til, at det tyske eutanasi-program begrundedes med ideer om, at man ville afhjælpe lidelsen for dem, som havde et "mindreværdigt" eller "livsuværdigt" liv. Aktiv dødshjælp blev kaldt "en helbredelseshandling." Mennesker som bedømtes til at være tilstrækkeligt sølle, uværdige og lidende skulle tilstås "nådesdøden" ("der Gnadestot"). "Sprogreglerne" fortsatte under jødeudryddelserne. Man talte her ikke om drab eller aflivning, men om "særbehandling", "evakuering", "endelig løsning" ("Endlösung") eller "deportation".

Hvordan ser det ud i vor tid? Et fransk resolutionsforslag fra 1991 til Europaparlamentet havde overskriften "Omsorg for den døende". Men det viste sig at være et forslag om eutanasi. Det blev foreslået parlamentet at vedtage, at "Når patienten efter tappert at have kæmpet imod langvarig sygdom beder lægen om at gøre en ende på hans eksistens, som har mistet al værdighed for ham, og lægen velovervejede beslutter at komme ham til hjælp og mildne hans sidste tid ved at lade ham glide fredeligt ind i hans sidste søvn, så er denne lægelige og menneskelige hjælp (nogle gange kaldet eutanasi) respekt for liv" – smukt!.

Forslaget blev ikke vedtaget - bl.a. stemte Danmark imod. Læg mærke til de vurderinger og skøn, som indgår i forslaget, og som bliver nødvendige. Hvad er f.eks. "al værdighed", hvor "tapper" skal patienten eventuelt have været, hvor "velovervejet" er lægens velovervejede beslutning? Men ordvalget skal desuden udtrykke omhu og mildhed. Eutanasi omtales i dette tilfælde som "... at lade ham glide fredeligt ind i hans sidste søvn". Mest interessant er det måske, at et forslag om aflivning bliver til "respekt for liv".

En klinik i Schweiz, hvor man arrangerer selvmord for mennesker, som er fortvivlede, blev nyligt en del omtalt efter en TV-udsendelse. Selvmordsklinikken bærer navnet "Dignitas"; det er latin og betyder som bekendt "værdighed". Herhjemme kalder en forening, som har sat sig det mål at få lovgiggjort aktiv dødshjælp i Danmark, sig for "En værdig død". Ordene værdighed og værdig er valgt med omhu. Man skal kunne få lov at dø med værdighed, lyder det ofte fra folk, som går ind for aktiv dødshjælp. Eller: "... mens der endnu er værdighed." Dermed får man også samtidig sagt, at der kan komme et tidspunkt, hvor et menneske er uværdigt.

SELVBESTEMMESESRET?

Et hovedargument for at lovgigøre aktiv dødshjælp er, at man skal give et menneske muligheden for at vælge sin egen død, fordi man derved respekterer menneskets selvbestemmelsesret. Argumentationen overbeviser i sit udgangspunkt, fordi de, der eventuelt skal stemme om det eller svare på det i en gallupundersøgelse, ikke kan forestille sig, at de ikke skulle kunne bestemme selv. Ingen skal røre ved vores frihed og ved vores selvbestemmelsesret. Det vigtige her er, at langt de færreste af os i virke-

Greta Garbo: 1905–1990. Svensk-amerikansk skuespillerinde. Døbt Greta Lovisa Gustafsson. En af Hollywoods største myter og filmstjerner. Fik sit gennembrud i "Gösta Berlings Saga" i 1924. Kom til Hollywood sidst i 1920'erne. Bl.a. kendt fra filmene "Dronning Christina" (1933) og "Kameladamen" (1936). Filmen "Nimotchka" (1939) blev berømt som filmen, hvori man for første gang hørte Greta Garbo le.

Ginger Rogers: 1911–1995. Amerikansk skuespillerinde og danser. Berømt som Fred Astaires partner i 10 film bl.a.: "Top Hat" (1935) og "Swing Time" (1936).

ligheden ved, hvad det vil sige at være så dybt fortvivlet, så fuld af håbløshed, så sig-til-overs-følede, at man kan ønske sin død. Den såkaldte frihed til at vælge eutanasi, betyder at man under sådanne omstændigheder ikke er fri for at *skulle* vælge. Men i den situation kan der være brug for medmenneskelighed, for omsorg, ja for kærlighed og ikke brug for, at nogen giver et behjertet tilbud om døds-hjælp, hvis tilstanden kan fastslås som tilstrækkelig sølle og pauver.

Som grund til at f.eks. en læge skulle give døds-hjælp, er det imidlertid ikke nok at sige: "Patienten bad mig". Det kræves også, at patientens livsværdi vurderes som tilstrækkeligt lav. Derved relativiseres og skønsbehæftes livsværd. Dvs., retfærdiggørelsen af eutanasi bæres snarere af, at visse liv ikke er værd at leve, end af, at der foreligger en anmodning. Selvbestemmelsen skal netop ikke respekteres fuldt ud. Og hvis læger tager i deres hånd aktivt at fremkalde døden – det vil nemlig blive pligt-pålagt lægerne, sådan forestiller tilhængere af en eutanasilov sig det – ja, så kommer de altså også til at vurdere, om liv er værd at bevare. Om patienten er så sølle, at livet ikke længere har tilstrækkelig kvalitet. Spørgsmålet er, om nogen kan vurdere andres livsværd. Ja, spørgsmålet er måske, om ikke selve forsøget på vurdering, tager lidt af livsværdet. Eller med andre ord om dette at skønsbehæfte og fastsætte livsværd i sig selv reducerer det.

Da det altså er livsværdet, der skal fastslås, efterlader legalisering (lovliggørelse) af såkaldt frivillig døds-hjælp ikke nogen principielle grunde til ikke også at legalisere ufrivillig døds-hjælp. For hvis døds-hjælp styres af en vurdering af livskvaliteten og et ønske om at vise barmhjertighed, må denne barmhjertighed også skulle udvises over

for den patient, der har lav livskvalitet, men som ikke selv kan bede om at blive aflivet.

Jeg er altså stærkt imod ideerne om at lovliggøre aktiv døds-hjælp i Danmark, og det havde jeg givet udtryk for i et interview, hvor jeg bl.a. nævnte, at det måske er retten til at være til besvær, som står på spil. Få dage efter fik jeg et brev fra en medborger. Hun skrev bl.a.: "Men de gamle i Danmark føler sig jo netop totalt overflødige og en byrde! Det er godt med Etisk Råds gode ord – men har De været på et plejehjem eller fulgt hjemmeplejens lynbesøg hos de gamle ensomme, senile, utrygge, som ligger hjemme, da der stadig ikke er plejehjemspladser? ... Det er derfor så - ja undskyld - "letkøbt" af alle jer herrer, der tænker på det etiske, men faktum er, at I ikke passer de dybt senile, der skal have hjælp til alt det, som er yderst frastødende. Det skal kvinder udføre for en ussel løn – det glemmer I mænd totalt! Jeg har haft min gang på plejehjem, og det var dybt deprimerende – de gamle, der endnu kunne tænke sad med dybt senile gamle, der savlede og var uden kontrol over "de nedre organer". Hvor længe ville I kloge etiske mænd holde til et ophold der?"

Jeg har fået lov til at citere disse linier, som gør indtryk. De bringer mig tilbage til *King Kongs døtre*. Kan man forestille sig, at en manglende omsorg kan komme til at legitimere eutanasi, som ellers altid begrundes med, at det er en god og værdig mulighed, når man står over for svær lidelse?

*Ole J. Hartling er overlæge, dr. med.
på Vejle Sygehus og formand for Etisk Råd*

*Først glemmer man navne, så glemmer man ansigter,
så glemmer man at trække lynlåsen op, og til sidst
glemmer man at trække lynlåsen ned.*

(Leo Rosenberg)

*Det er af de unge, der lever et vist antal år,
at livet laver oldinge.*

(Marcel Proust)

King Kongs døtre

Af Theresia Walser

Oversættelse Niels Brunse
Iscenesættelse Hans Rosenquist
Scenograf Rolf Alme
Lysdesign Peder Jacobsen
Lyddesign Kim Engelbrecht

Fru Greti Bodil Sangill
Fru Albert Merete Voldstedlund
Hr. Albert Lars Høy
Hr. Pott Aksel Erhardsen
Hr. Lunne Henning Olesen
Fru Tormann Lone Rode
Berta Maria Stokholm
Carla Mette Mai Langer
Meggie Sarah Gottlieb
Rolfi Joachim Malling
Winnie, eksistensgrundlæggelsen Båndoptagelse

Forestillingens varighed: ca. 1 time og 45 minutter uden pause
Danmarkspremiere Studio 11. april 2003

Forestillingsleder: Line Bjergø
Suffli: Susanne Schiller

Teaterchef: Palle Jul Jørgensen

Originaltitel: King Kongs Töchter

Uropremiere: Theater Neumarkt, Zürich 29.09.1998

Teaterforlag: Teater & Musik, Stockholm

Programredaktion: Jørgen Heiner

Trine Holm Thomsen

Agnete Krogh

Foto fra afsluttende prøver: Jan Jul

Plakat & program layout: Jørn Moesgård a/s

Tryk: Phønix Trykkeriet A/S

Sponsorer

Nykredit

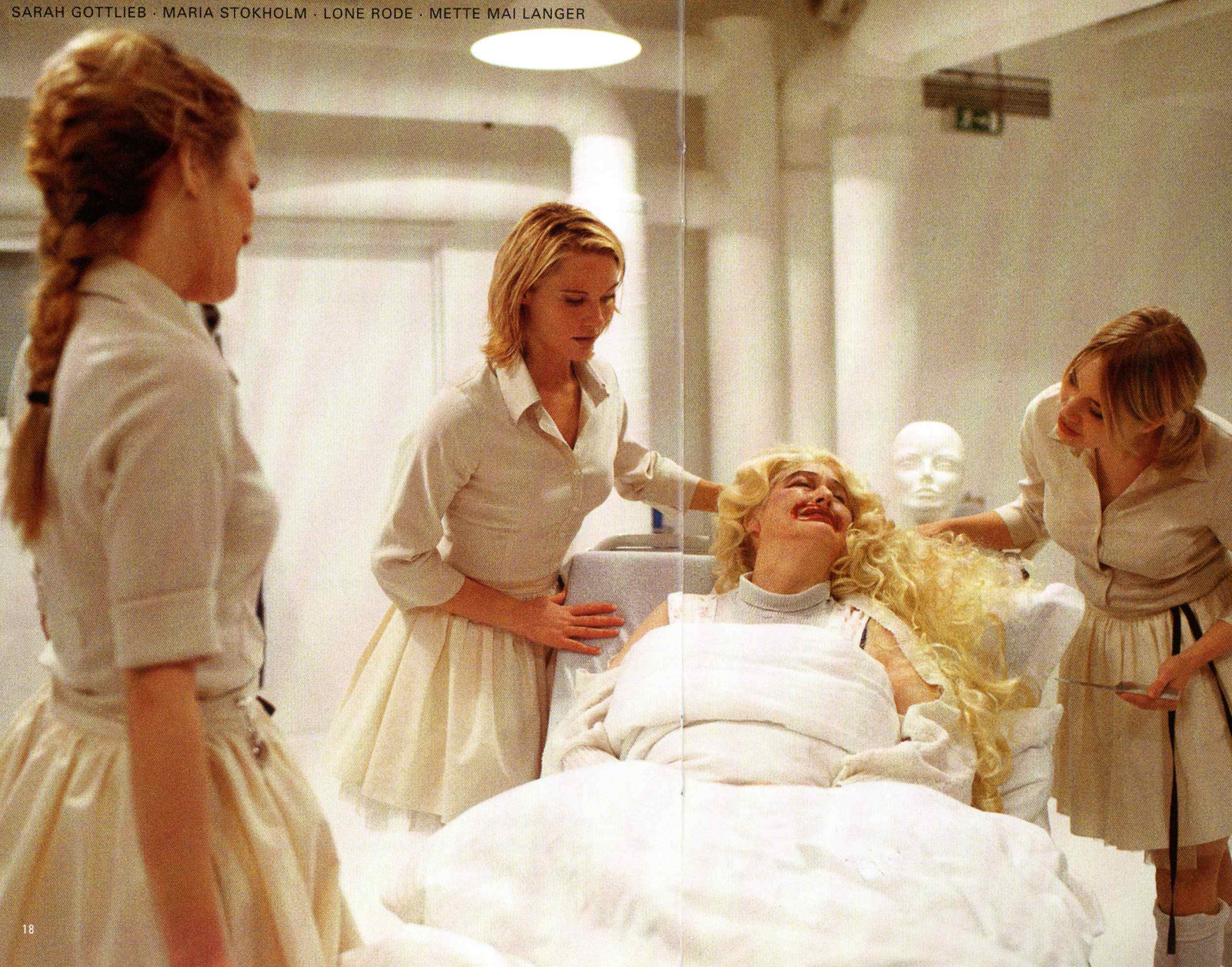

AARHUS TEATER
ER STØTTET AF
ÅRHUS AMT

Læs om skuespillerne på www.aarhusteater.dk

www.aarhusteater.dk er støttet af Orange og udvikles i samarbejde med webbureauet Novisell ApS og softwareudvikleren Dynamic Systems A/S

Judy Garland: 1922–1969. Amerikansk skuespillerinde og sangerinde. Døbt Frances Ethel Gumm. Fik sit gennembrud i 1939 som Dorothy i "Trollmanden fra Oz". Bl.a. kendt fra filmene: "Mød mig i St. Louis" (1944), "En stjerne fødes" (1954) og "Sørøveren" (1948). Gift flere gange, bl.a. med instruktøren Vincent Minnelli, med hvem hun fik datteren Liza Minnelli.

"Mellem mig og min alder er der ingen relation, vi er ikke ét, jeg og mit vanvittige tal, vi skammer os på hinandens vegne, vi er en pinlig omstændighed. Det kan jo godt ske ind imellem, at man har en alder, der ikke passer. Det ville være til grin. Jeg ville komme til at grine sindssygt af mig selv, hvis jeg skulle begynde at spille den alder, jeg ville føle mig fornøjet, jeg ville ikke kunne spille 79-årig på nogen anden måde end jeg ville have spillet 79-årig, da jeg var 40".

(Hr. Pott)

Gammel er man, når man ikke længere sover sammen med sine tænder. (Enzo Pertrucci)

Theresia Walser

> > > > > > > >

Født i 1967 i Friedrichshafen. Datter af forfatter og dramatiker Martin Walser. Gik på skuespillerskolen i Bern. Bor i Berlin.

Teaterstykker:

Kleine Zweifel.

Uropførelse Münchner Kammerspiele, 2.4.1997

Das Restpaar.

Uropførelse Theater Die Rampe,

Stuttgart, 27.9.1997

King Kongs Töchter.

Uropførelse Theater Neumarkt Zürich, 26.9.1998

So wild ist es in unseren Wäldern schon lange nicht mehr.

Uropførelse Münchner Kammerspiele, 4.11.2000

Die Heldin von Potsdam,

Uropførelse Maxim Gorki Theater Berlin 15.9.2001

Priser:

"Nachwuchsautorin des Jahres" 1998.

Fördergabe des Schiller-Gedächtnispreises des Landes

Baden-Württemberg 1998.

"Autorin des Jahres" 1999.

"Stücke"-Förderpreis des Goethe-Instituts 1999

"Stücke"-Förderpresid des Goethe-Instituts 2001

A photograph from the film 'Hollywoods konge' showing a young man with a backpack and a woman in a wheelchair in a hospital hallway. The man, on the left, is wearing a grey t-shirt with a red logo, black pants, and a red backpack. He has a tattoo on his right arm and is leaning forward, gesturing with his hands. The woman, on the right, is sitting in a wheelchair, wearing a grey cardigan and a patterned skirt. She is looking towards the man. The background shows a hospital hallway with white walls, a sink, and two red buckets. The image is framed by a black border with white squares on the right side.

En sang om kærlighed

Af Eeva Kilpi

Og en skønne dag
kryber vi ind til hinanden
vi klikker i lås og kommer aldrig mere løs,
dine slidte led indfiltret i min gigt,
mit mavesår mod din hjertefejl
og min rheumatisme mod dit heksesked:
aldrig, aldrig skulle vi skilles.

Og kære, du glemmer dit åndedrætsbesvær
og den koldbrand der plager dig,
og jeg glemmer min katar, mine rastløse ben
og den evige gnaven i venstre side,
Sammen, sammen skulle vi leve.

Mine bryster så tomme og flade
tag dem i dine hænder, kære,
for en dag når du ser dem hænger de slappe,
elsker du mig da
tuli tulan tuli tuli tej?

*Alderdommen er den hårdeste af alle domme.
(Otto Ludvig)*

Herre, lær os at acceptere de gamles kærlighed,
de unges kærlighed, de midaldrenes kærlighed,
de grimmes kærlighed, de fedes kærlighed, de fattiges kærlighed,
de dårligt klædtes kærlighed
og de ensommes kærlighed.
Lær os at acceptere kærligheden, Herre,
vi er så bange for den.

Og du tager mine bryster i dine hænder,
mine udstrakte flade bryster
og berører med læberne de rynkede vorter
og med stær i øjnene mens du venter på plejehjemsplads
famler du blindt efter mig,
føler dig frem med hænderne,
Føl du blot, elskede,
under alle disse rynker findes jeg,
denne forklædning tvang livet os i til sidst,
du mit jordbær, min svale, mine rose så rød.

Og mine knyster hviler i dine huler
dine rynker i mine furer
og stillet foran din lidelse
beder jeg tyst om din død.
Og lys er vor kvæld og vor morgen.

*Fra: Årbundredets kærlighedseventyr af Märta Tikkenen,
oversættelse: Vagn Steen, Lindhardt & Ringhof, 1981*

*"Heroppe står de utrættelige kvindelige tænkere
og griber efter flyvemaskinerne på himlen"*

(Berta)

*"Jeg har jo denne her ondskabs-
fulde fantasi, forstår du, og
somme tider tænker jeg: min
fremtid, hele den enorme masse
af fremtid, hele det giga-fede
massiv der ligger foran mig,
forhåbentlig begynder det ikke
pludselig at trille baglæns og
rulle mig helt flad på sådan en
overskidt parkbænk, hvor man
kan stikke hævekortet op i sin
egen røv og er glad for sin hund,
bare dens pels skinner i solen".*

(Rolfi)

■ Rita Hayworth: 1918–1987. Amerikansk skuespillerinde og danser. Døbt Margarita Carmen Cansino. Var af spansk afstamning. En af Hollywoods største stjerner og glamourøse sexgudinder, hvis mange ægteskaber, med bl.a. Orson Welles og den indiske fyrstesøn Aly Kahn, vakte lige så stor interesse, som de roller hun spillede. Medvirkede bl.a. i filmene: "Kun engle har vinger" (1939), "Gilda" (1946) og "Kvinden fra Shanghai" (1948). Dannede desuden par med både Gene Kelly og Fred Astaire i en række musicals.

"Hvis der findes raceforskelle, det kan jeg godt sige Dem, så er det forskellene mellem gamle og unge". (Rolfi)

ZZZZZZALZHEIMER

Når man ikke kan huske divergens og distinktion og distance og dissonans, forfra og bagfra, så er der noget galt, og det er blot en begyndelse. De taler ikke mere om memotekniske øvelser: Du siger om *lidt*, når det er overstået, og *snart*, når din pibe falder på gulvet. Dit univers er kraftigt forstyrret, men det betyder ikke noget for dig. Nu og da ved morgenbordet siger du din mening, og alle spiser blot videre. Så slår du mange gange i bordet, og sygeplejersken smiler til dig. Og hun kalder ved det fornavn, du ikke kan huske mere. Nej, du kan ikke huske, at du ikke husker, du bringer verden i forlegenhed, for inderst inde står solen op og går atter ned efter en kort tids dvælen. Du er intakt, du har sat skel imellem dag og nat, og derfor ler du pludselig og ved, at ingen kan forstå dig.

(Peter Seeberg: *Halvdelen af natten*, 1997)

LONE RODE · AKSEL ERHARDSEN

Sophia Loren: 1934 - Italiensk skuespillerinde. Døbt Sofia Scicolone. Verdenskendt for sin skønhed og sit iltre temperament. Blev latinsk sexsymbol i Hollywood. Kendt fra filmene: "Huntigsten" (1960), "I gåt og i dag og i morgen" (1963), "Ægteskab på italiensk" (1964) og "En ganske særlig dag" (1977).

Instruktøren om

King Kongs Døtre

Et stykke om "gamle" i venten på den sidste rejse ind i døden. Kan det virkelig lade sig gøre at skrive et stykke, der handler om mennesker på et plejehjem/alderdomshjem eller et lokalcenter, eller hvad det nu hedder. Et stykke om dødshjælp/medlidenhedsdrab og sex blandt de gamle og om generationskonflikter. Og kan man le af det? Ja, for som Theresia Walser har sagt: "Lykken og teatret er en illusion". Så, ja, det kan man faktisk. For Theresia Walser skriver vidunderligt respektløst, på grænsen af det smag-løse, dybt rørende og for mennesket dybt afslørende om enden på livet, livets afslutning.

Men samtidig er det et stykke om generationskonflikt, for det handler i lige så høj grad om tre unge kvinders søgen efter et ståsted, efter identitet. I et samfund, der har svigtet dem, og som ikke har givet dem noget sprog. De drømmer om kærlighed og

"De færreste kan sige kneppe, der er ikke noget der så hurtigt kan skræmme én, som når, man ikke kan sige kneppe, det er et nådesløst ord, som ikke alle kan klare, denne linedans på tabuet, det er et tandstillingsproblem". (Meggie)

om at være noget, at være til. Ligesom stykkets unge mand, Rolfi, der er ligeså fortabt og ligeså glemt af forældregenerationen, der er totalt fraværende, og som har glemt ham og efterladt ham uden håb og uden fremtid. De kæmper alle med sig selv og deres indre tomhed. De taler i ord-sprog, i koder, i halve fraser. Det er et syret digt om tilværelsens lethed, alderdommen og de tabuemner, der er relateret til alderdommen.

En forestilling om gamle menneskers rørende, farlige, sårbare forhold til sex og kærlighed. Seks gamle menneskers ensomme vandring mod døden, mod glemslen. Glemslen fra verden og glemslen inde i dem selv. Det korporlige forfald, senilitet og demens. Men det er i lige så høj grad en forestilling om et samfunds mangel på nærvær over for de unge og de gamle. Som antropologen Margaret Mead udtrykte det: "Et samfund, der ikke tager sig af sine unge og gamle er et sygt samfund".

Men jeg vil overlade det til jer, Kære Publikum, der ser og lytter til dette digt, at opleve det I oplever. Vi der har arbejdet aktivt med stykket og dets temaer i to måneder har på forunderlig vis følt dødens og livets nærhed.

MERETE VOLDSTEDLUND · BODIL SANGILL · HENNING OLESEN

